

Det synes jeg, er den naturligeste og sundeste Stattefordeling. Det er imidlertid en Opgave, som har ligget uden for Toldkommissionens Hverv at komme ind herpaa, og vi have derfor ment at maatte gøre en Indstilling, som i alt Fald kunde være acceptabel, og have da gjort Tilbud om at dække 3 af de 6 Millioner ved en Indtægts- og Formueskat, med Hensyn til hvilken vi dog ikke have tilladt os at stille Forslag om den nærmere Fremgangsmaade. Det have vi ikke anset os for berettigede til, idet vi have ment, at det var af den Slags Ting, som det nærmest hører hjemme i Regeringskontorerne at bearbejde. Vi have altsaa ment at kunne lade en Sum af ca. 3 Millioner ukompenseret, idet selve Nedgangen i Tolden vil bevirke en Fremgang i Skatteudbyttet. Vi have med andre Ord ment, at der gennem den voksende Indførsel af forskellige Artikler vil blive en Tilgang i Skatterne, som selv Højre mener, at man godt kan regne til 1 Million. Vi have ikke været i Tvivl om, at dette var Tilfældet, men rigtignok ment, at det vil blive Tilfældet i endnu højere Grad, end Højre har regnet ud. Det har jo vist sig gennem Marrækker, at Tolden er af den Slags Ting, som bestandig naturlig vokse ganske anderledes end Folkemængden, idet Trangen til indførte Artikler og Forbruget deraf bestandig har været stærkt stigende, og der er ikke Udflugt til, at dette Forslag vil forandre sig, tværtimod vil det vistnok fortsætte sig. Vi have derfor ment, at der ikke kan være Tvivl om, at Tid efter anden vil Tolden selv med de foreslaaede Medføttelser arbejde sig op til maaste fuldt ud at naa Udbyttet af den gamle Toldbestatning, men for at gøre vort Tilbud acceptabelt have vi sagt, at som Bederlag for en Del af Medføttelsen kunne vi gaa ind paa, at denne Del dæktes ved en samtidig indført Formue- og Indtægtskat, som vi have anslaaet til et Beløb af ca. 3 Millioner. Det er her, jeg mener, Hovedbetingelsen er. Jeg vil ved denne Gruppe af Hensyn til Tingets senere Arbejder, sætte en Streg under, at naar vi komme til en Toldrevision, tror jeg ikke, vi ville naa det, vi have tilstræbt, medmindre den bevirker en Overgange fra den indirekte til en retfærdig direkte Bestatning. Jeg tror, at dette er en nødvendig Betingelse, som Folketinget absolut maa fastholde, og det er det, vi have antydet ved vort Forslag om at lade 3 Millioner kompenseres ved en Formue- og Indtægtskat.

Jeg skal ikke komme ret meget ind derpaa, men der er jo forelagt samtidig hermed et andet Forslag om at kompensere — kunde

man kalde det — paa en anden Maade, nemlig ved den saakaldte Brændevinskat, denne gamle Stat, som har været kendt her i Tinget i en Række af Aar, og som aldrig har glædet sig ved at blive modtaget med nogen særlig Paaskønnelse, men tværtimod har maattet høre mange onde Ord, og jeg tror, at den ogsaa i Aar kan vente sig ikke saa lidt af den Slags, naar den nu atter præsenterer sig for os. Den Brændevinskat, som den ærede Finansminister har foreslaaet, maa jeg sige — uden at jeg skal inblade mig paa Enkeltheder — at jeg ikke kan opfatte som andet, end som Finansministerens behagelige Spøg. Jeg kan ikke tro, at det kan være rigtig Alvor, at den ærede Finansminister kan tænke sig, at en saadan Brændevinskat — jeg kan næsten sige — overhovedet, kan blive behandlet i dette Ting. Ja, det skal jo se galt ud, hvis vi ikke i dette Ting kunne forhandle et Forslag, det indrømmer jeg, og jeg tror ogsaa nok, at naar man tager ganske roligt paa det, kan man forhandle ogsaa om dette Forslag, men for øvrigt synes det mig, at det efter hele sin Karakter er af den Natur, at en saadan Brændevinskat, har dog vist den ærede Finansminister aldrig i sine dristigste Drømme tænkt sig at kunne faa dette Ting med til, selv om han satte mindre Begrænsninger til. Den er efter hele sin Karakter aldeles modsat af, hvad der altid har været hævdet her, og hvad jeg tror endnu vil blive hævdet i dette Ting, den er efter hele sin Størrelse efter min Mening saa urimelig, at Tinget sikkert ikke kan gaa med til den. Den højtærede Finansminister gør sine Beregninger saaledes op, at denne Brændevinskat vil bevirke en Nedgang i Brændevinsforbruget af Halvdelen, og som Følge deraf beregner han, at Skatten kun vil stige med 5 Mill. Naar, hele denne Beregning er selvfølgelig rent skønsmæssig. Naar en sagde, at den ikke vilde synke mere end til $\frac{3}{4}$, vilde han have akkurat lige saa god Ret, og hvis en anden sagde, at den vilde gaa helt ned til $\frac{1}{4}$, vilde de andre komme til at lade ham staa med sin Mening. Her staar Mening mod Mening i det uendelige, intet lader sig bestemt afgøre. Mit Støn er nu, at den højtærede Finansminister har regnet en meget stor Nedgang af Forbruget. Jeg tror ikke paa — men det kan jo ikke bevises — at Forbruget her i Landet skulde gaa ned til Halvdelen paa Grund af denne Forhøjelse. Ganske vist vilde vi faa ret artige Priser paa Brændevin, lidt over 70 Ore, men selv denne Pris tror jeg ikke vil virke i den Grad, som den højtærede Finansminister beregner. Vi skulle herved se paa,